

Justitsministeriet vil samtidig tage initiativ til administrativt at fastsætte regler om, at halekupering af hunde altid skal finde sted under bedøvelse.

4.2.2. For så vidt angår udstillingsforbudet i § 11, stk. 3, må det efter Østre Landsrets dom af 11. juni 2001 lægges til grund, at forbudet bl.a. ikke omfatter fremvisning af en hund med henblik på bedømmelse af hundens brugsegenskaber, herunder deltagelse i brugsprøver. Hermed varetager det gældende udstillingsforbud kun i begrænset omfang de dyreværns-mæssige hensyn, der var baggrunden for forbudet.

Justitsministeriet foreslår derfor bestemmelsen præciseret således, at den – i overensstemmelse med det oprindelige formål og med henblik på fortsat at kunne varetage de dyreværns-mæssige hensyn, der er baggrunden for bestemmelsen – udtrykkeligt omfatter alle fremvisninger med henblik på bedømmelse, herunder også fremvisninger med henblik på at vurdere en hunds brugsegenskaber og færdigheder.

Med fremvisning med henblik på bedømmelse af hundens brugsegenskaber eller færdigheder tænkes eksempelvis på udholdenhedsprøver, lydighedsprøver, mental- og karaktertest, markprøver, sporhundepøver, politihundepøver, redningshundepøver m.v.

Det kan ikke afvises, at et absolut udstillings- og fremvisningsforbud i helt sjældne tilfælde kan forekomme unødigt restriktivt. Det kan for eksempel forekomme i en situation, hvor det af veterinære årsager har været nødvendigt at halekupere en hund, der i øvrigt er ved at gennemgå et træningsforløb med henblik på gennemførelse af en prøve, hvor hunden bedømmes som egnet eller uegnet til politihund eller servicehund til handicappede.

På den baggrund foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter Justitsministeriet i ganske særlige tilfælde kan meddele undtagelse fra udstillings- og fremvisningsforbudet. Bestemmelsen forudsættes anvendt i meget begrænset omfang.

5. Skriftlig information om dyrets behov ved salg af dyr til private (pasningsvejledninger)

Efter dyreværnslovens § 18, stk. 1, må erhvervs-mæssig handel med dyr ikke drives uden politiets tilladelse. Efter bestemmelsens stk. 2 kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om indretning og drift af sådan virksomhed, herunder om krav, der kan stilles til personalet, og om tilsyn.

Justitsministeren har for nylig i medfør af dyreværnslovens § 18, stk. 2, udstedt nærmere regler på området, jf. bekendtgørelse nr. 1022 af 12. december 2002 om erhvervs-mæssig handel med dyr (dyrehandlere). Denne bekendtgørelse indeholder en nærmere

regulering af betingelserne for at opnå tilladelse til at drive dyrehandel. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. krav til indretning af lokaler og dyreanlæg og til personalets faglige viden.

Kravene til den faglige viden er – ud over naturligvis hensynet til, at dyrene i en dyrehandel behandles forsvarligt – bl.a. begrundet i, at personalet i en dyrehandel skal være i stand til at yde kunderne den nødvendige vejledning om, hvordan et dyr bør passes.

En privat køber af et kæle- eller hobbydyr kan dog have behov for uddybende, skriftlig information (pasningsvejledninger), som vedkommende kan sætte sig mere grundigt ind i hjemme. Sådanne pasningsvejledninger kan f.eks. indeholde retningslinier for størrelsen og indretningen af dyreanlæg og bure, de enkelte dyrearters behov for fodersammensætning, stimulation, særlige temperaturforhold m.v. Pasningsvejledninger kan således medvirke til at sikre, at dyret passes forsvarligt, også selv om ejeren ikke har særlige forudsætninger.

Det kan næppe antages, at den nuværende adgang for justitsministeren efter dyreværnslovens § 18, stk. 2, til at fastsætte nærmere regler om indretning og drift af en dyrehandel, giver mulighed for at pålægge dyrehandlere pligt til at udlevere pasningsvejledninger for de enkelte dyr til kunderne.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes en hjemmel for justitsministeren til at fastsætte nærmere regler herom.

I forbindelse med den nærmere udmøntning af en sådan bemyndigelse vil det bl.a. skulle afklares, hvilke oplysninger der som minimum skal medtages i de skriftlige pasningsvejledninger. Hertil kommer eventuelle spørgsmål om finansieringen af ordningen.

I forbindelse med udformningen af de nærmere regler vil Justitsministeriet drøfte spørgsmål om udarbejdelsen af de nævnte pasningsvejledninger, herunder kravene til det nærmere indhold af vejledningerne, med de relevante aktører, bl.a. dyrehandlernes brancheorganisation.

6. Øget dyrevelfærdsmæssig kontrol

Dyreværnslovens § 24 a indeholder en hjemmel til, at kredsdyrlæger og andre ansatte i Veterinærdirektoratet – det, der i dag svarer til ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevarerdirektoratet – og privatpraktiserende dyrlæger, der har fået bemyndigelse hertil fra Fødevarerdirektoratet, kan foretage kontrol i det omfang, det er fastsat i Det Europæiske Fællesskabs retsakter om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.